

תת"ע 7713/06/13 - מדינת ישראל נגד פראג סולמאני יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2015

תת"ע 7713-06-13 מדינת ישראל נ'

פראג סולמאני יוסף

לפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

נגד

פראג סולמאני יוסף ע"י ב"כ עו"ד

נוריאלי

גזר דין

הנאשם הורשע, ביום 7.10.13, שלא בנוכחותו, בכתב אישום חמור, שעניינו עבירות של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה ואי ציות לאור אדום ברמזור, בנסיבות מחמירות, כמפורט בכתב האישום.

לבקשת המאשימה, הוצא צו הבאה, כנגד הנאשם, לטיעונים לעונש ובמועד הנדחה, לאחר שהנאשם התייצב ונוכח עתירת המאשימה לעונש של מאסר בפועל, מונה לו סנגור ציבורי.

לבקשת בא כוחו, ניתנו לנאשם מספר דחיות, על מנת שיוציא רישיון נהיגה.

ביום 7.4.14, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש וזאת נוכח היותו בן 21.

ביום 10.9.14, לאחר קבלת התסקיר, בו בתמצית ומבלי לפגוע בצנעת הפרט, לא ניתנה המלצה שיקומית, עתר ב"כ הנאשם לדחייה נוספת, על מנת לשקול צירוף תיק זה, לתיק פלילי המתנהל כנגד הנאשם.

ביום 5.11.14, לאחר שב"כ הנאשם מסר כי התיק לא יצורף, עתרה ההגנה למתן חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם.

ביום 4.1.15, לאחר שנמסרה לצדדים חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם אינו כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, בשל שימוש בסמים, ביקש ב"כ הנאשם לשלוח אותו לקבלת חוות דעת נוספת, אך בקשתו נדחה, ב"כ המאשימה טען לעונש וכיוון שהצדדים היו חלוקים על אחת מהרשעותיו של הנאשם, ניתנו שתי דחיות נוספות, עד שביום 22.2.15, השלימו הצדדים טיעוניהם, כמפורט בפרוטוקול.

בתמצית, ביקש ב"כ המאשימה, לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילה ארוכה, פסילה מותנית, מאסר מותנה והתחייבות כספית וזאת נוכח חומרת העבירות בהן הורשע והתסקיר שניתן בעניינו, בו לא ניתנה כל המלצה שיקומית.

בתמצית, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בעבירה ראשונה מסוגה ולכן, מתחם הענישה הראוי אינו מחייב מאסר בפועל, קל

וחומר, מקום בו הוציא הנאשם, לבסוף, רישיון נהיגה וכיום, אוחז ברישיון נהיגה תקף עד שנת 2017. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט ימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, גם על חשבון הכבדה ביתר רכיבי הענישה.

הנאשם עצמו שב וטען כי אינו משתמש בסמים וממצאי הבדיקה היו בשל עישון פסיבי. עוד טען, כי הוא עובד באופן מסודר בשתי עבודות ומסייע בפרנסת משפחתו, שכן אביו סובל ממחלת נפש ויש לו אחים קטינים.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירה של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, נאמר בפסיקה -

בע"פ 6404/09, אבו לאלקיעאן נ' מ"י, קבעה כבוד הש' רז לוי :

"עסקינן איפוא במערער אשר אין לו רישיון, אשר הורשע כבר בעבירה של נהיגה ללא רישיון ולמרות האמור, שב ונוהג לא רק ללא רישיון, דבר כשלעצמו יש בו כדי להוות סיכון בטיחותי לכל המשתמשים בדרך, כאשר אדם שאינו מורשה כלל לנהוג, נוהג בכביש תוך שהוא מסכן את הציבור...".

ברע"פ 10563/05 קלפון נ' מ"י, קבע כבוד הש' ג'ובראן:

"... חרף העובדה, שמעולם לא הוצא למבקש רישיון נהיגה כדין, לא נמנע מלאחוז שוב ושוב בהגה, ולנהוג ללא רישיון, תוך שהוא מסכן את חייהם של אנשים אחרים ואת חייו שלו".

בעפ"ת 1784/09 מ"י נ' זידאן מנסור, קבעה כבוד הש' אוהד:

"על חומרת העבירות שביצע המשיב אין צורך להכביר מילים. הנוהג ברכב בלא שקיבל את הכישורים והמיומנות לעשות כן, כמוהו כמי שנוהג בכלי משחית (וכרולטה רוסית עשוי לפגוע במשתמשים בדרך, אנשים חפים שניתן אילו פגע בהם לומר שהיו במקום הלא נכון בזמן הלא נכון).

הקטל בדרכים, התאונות המותירות אחריהן פגיעות קשות, נכויות קשות בדרגות כאלה ואחרות, הגורמות להרס

הקורבן ומשפחתו הקרובה, ולפגיעה בציבור כולו. על בית המשפט ליתן דעתו על הציבור העשוי להיפגע בכביש, לציבור זה, כולל כל אחד ואחת מאיתנו. על בית המשפט לערוך את האיזון בין האינטרס הציבורי, לפיו אנשים מסוגו של המשיב לא ינהגו כלל כל עוד לא ניתן להם רישיון נהיגה, לבין האינטרס הפרטי של המשיב כנאשם/כמערער. ידו של האינטרס הציבורי על העליונה".

בעמ"ת 1636/09 אבו ראס נ' מ"י, קבעה כבוד הש' אוהד:

בעבירות אלה של נהיגת אדם בהיותו בלתי מורשה, נלוות לחומרת העבירה מסוכנות "זועקת לשמיים" העשויה להעלות במחיר דמים של חפים מפשע שיימצאו במקרה בנתיב נסיעתו של הנהג הבלתי מורשה".

בעפ"ת 25225-03-13 גיטנס נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' אוהד:

"אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים למי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו. דווקא הגישה הסלחנית שהיתה עד כה למבצעי העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה על ידי בלתי מורשים הביאה לתופעה הרווחת של נהיגה בידי בלתי מורשה...לפיכך העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר בפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות ואלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר בפועל".

בעפ"ת 47990-05-14 אבו עפאש נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' בן יוסף:

"אין מדובר במי שרישיון הנהיגה שלו לא היה בתוקף, אלא במי שלא הוציא מעולם רישיון נהיגה. עבירות אלה, על-פי הפסיקה ועל-פי ההולם, יש לראות בחומרה. עסקינן בעבירה שטומנת בחובה סיכון משמעותי לעוברי הדרך, לרבות הנהג עצמו. מי שלא למד לנהוג ולא הורשה לנהוג ויוצא לכביש, מהווה פצצה מתקתקת שיש, כמו במקרה זה, לעצור אותה מבעוד מועד".

ברע"פ 2931/14 שגיא ברק נגד מדינת ישראל, נקבע:

"במקרה דנן, העונש שהושת על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה בעבירות דומות, ולא פעם מושת עונש מאסר בפועל, על מי שמורשע בנהיגה ללא רישיון (רע"פ 8046/13 זוהר נ' מדינת ישראל (4.2.2014); רע"פ 4236/13 בן חיון נ' מדינת ישראל (3.11.2013); רע"פ 1973/13 חסן נ' מדינת ישראל (24.3.2013)). לפיכך, דין הבקשה להידחות".

בעפ"ת 33735-04-14 מקאוה נגד מדינת ישראל, אליו התייחס ב"כ הנאשם בטיעוניו, קבע כבוד הש' בן יוסף, כי מתחם הענישה ההולם, אינו מתחיל בעונש של מאסר בפועל, קל וחומר בעבירה ראשונה מסוגה.

במקרה שבפני, אם לא די בכך שהנאשם נהג כשאינו מורשה לנהיגה, הרי שעבר גם עבירה מסוכנת של אי ציות לאור אדום ברמזור, כאשר רכב אחר היה בצומת ובכך, היווה סיכון של ממש לציבור עוברי הדרך.

בנסיבות אלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם ושלטון החוק והפגיעה הקשה בהם ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בתי המשפט בפסקי הדין הנ"ל ואחרים, הרי שמתחם הענישה בעבירות כאלה כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 3 חודשים, כקבוע בחוק ל-36 חודשים ובין אי הטלת מאסר בפועל ועד מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, במקרה של עבירה חוזרת.

לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם ונסיבותיו האישיות, יינתן משקל בקביעת העונש, במסגרת המתחם האמור.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

הנאשם הנו בן 22 כיום והתרשמותי הכללית ממנו, נוכח התנהלותו, תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנה כי אינו מבין באמת את חומרת מעשיו ואופן התנהגותו ולא ניראה כי עשה שינוי ממשי באורחות

חיו.

אכן, מדובר בעבירה ראשונה מסוגה והנאשם כיום אחוז ברישיון נהיגה, אך אין מדובר ב"ריפוי פגם", שכן נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, אינה עניין טכני ג' דא, שניתן להעלימו או לאיינו, על ידי הוצאת רישיון נהיגה.

עברו הפלילי של הנאשם כולל עבירות שונות, לרבות עבירות על פקודת הסמים משנת 2012, גניבה, הסגת גבול, פריצה ועוד. הנאשם ריצה כבר עונש מאסר בעבר.

לנאשם ניתנה הזדמנות, על ידי הפנייתו לשירות המבחן, לבחור בדרך חדשה בחייו, אך כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם אינו בשל לשינוי ממשי בחייו וממשיך להיצמד לדרכיו הישנות ולהתנהלותו העבריינית, המתמשכת מאז היותו נער ולראיה, הסמים שנמצאו בגופו בבדיקה שערך לו הממונה על עבודות השירות, כאשר הנאשם אינו מסוגל אפילו להודות כי הוא השתמש/משתמש בסמים וטוען טענה בלתי סבירה בעליל, כאילו שרידי הסם בגופו הנם כיוון ששהה במחיצת אנשים שעישנו סמים, טענה שנשללה מכל וכל בחוות הדעת הטוקסיקולוגית שצורפה לחוות דעת הממונה.

מן האמור לעיל עולה, כי בית המשפט נדרש לגזור את הדין כך שהנאשם יירתע מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד, כמצוות סעיף 140 לחוק העונשין.

אני סבורה כי במכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם, אין מנוס מעונש מאסר בפועל ולו לתקופה קצרה ומנגד, מקום בו הוציא הנאשם רישיון נהיגה כדין, אין מקום לפסילה ממושכת, שתחייב אותו לעבור מחדש את ההליך של הוצאת רישיון הנהיגה, זאת בצד עונשים מרתיעים, אשר יהיה בהם, יש לקוות, כדי למנוע ממנו לשוב ולעבור עבירות תעבורה בפרט ועבירות בכלל.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-60 ימי מאסר בפועל.

הנאשם יאסר כעת ובכפוף להפקדת סך 3000 ₪ במזומן, חתימה על ערבות עצמית בסך 10000 ₪ וחתימת ערב צד ג', עם תלוש שכר שלא יפחת מ-8000 ₪ בחודש, על ערבות צד ג' בסך 10000 ₪, ישוחרר הנאשם וייתייב לריצוי מאסרו בבית הסוהר "ניצן", ביום 12.4.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למימון מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

2. 89 ימי פסילה בפועל.

הפסילה תחל לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ובכפוף להפקדת מסמכים מתאימים במזכירות בית המשפט.

3. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, שיחולו גם על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה.

4. אני דנה את הנאשם ל-8 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה ונהיגה כבלתי מורשה לנהיגה לסוג הרכב.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ה, 03 מרץ 2015, במעמד
הנוכחים.